

## Bilag 3

**Justitsministerens besvarelse af 31. oktober 2006 af spørgsmål nr. 3 vedrørende Dan Lyngesagen fra Folketingets Retsudvalg**

UUF alm. del – bilag 8

**Spørgsmål:**

”Det fremgår af beretningen afgivet af Undersøgelseskommissionen i Dan Lyngesagen for så vidt angår vurdering af tilrettelæggelsen af og ansvarsforholdene i relation til politiets samarbejde med Dan-Lyngesagen, herunder politiets håndtering af oplysninger om kriminelle forhold, at kommissionen ikke finder tilstrækkeligt grundlag for at udtale, at de ledelsesmæssige svigt har haft karakter af egentlig forsømmelighed, således at der kunne være grundlag for at søge nogen draget til ansvar.

Mener ministeren, at der på grundlag af beretningen på dette punkt er grundlag for, at det offentlige søger nogen embedsmænd draget til ansvar for fejl og forsømmelser?”

**Svar:**

Som omtalt i spørgsmålet peger Undersøgelseskommissionen i Dan Lyngesagen i sin beretning, der blev afgivet den 19. september 2006, på nogle konkrete, kritisable forhold vedrørende

politiets styring og håndtering af samarbejdet med Dan Lyngesagen. Kommissionen finder dog ikke, at der er grundlag for at søge enkeltpersoner draget til ansvar for disse forhold.

Jeg tager til efterretning, at kommissionen ikke finder, at der er grundlag for at søge enkeltpersoner draget til ansvar, og jeg har ikke nogen grund til at anlægge en anden vurdering end kommissionen.

Det er naturligvis vigtigt, at de kritisable forhold ikke gentager sig. Jeg er derfor tilfreds med, at Rigsadvokaten – efter et grundigt forarbejde – i marts 2005 har fastsat detaljerede retningslinier for politiets og anklagemyndighedens kontakt med meddelere. Reglerne fastslår bl.a., at politikredsens ledelse har det overordnede ansvar for samarbejdet med meddeleren. Ledelsen skal således godkende, at en person anvendes som meddeler, og løbende holde sig orienteret om samarbejdet med meddeleren og de oplysninger, som den pågældende giver til politiet.